

Anna Terrón presenta l'esborrany del Reglament de la Llei d'Estrangeria a Barcelona

- La reforma consolida un model basat en la cultura de la regularitat i vinculat al mercat de treball

11 feb'11. La secretària d'Estat d'Immigració i Emigració, Anna Terrón, ha presentat avui a Barcelona el projecte del nou Reglament d'estrangeria, un dels principals instruments de què disposa el Govern per gestionar la immigració.

El futur reglament, en desenvolupar les estipulacions de la nova Llei d'Estrangeria de 2009 permet donar resposta als nous reptes plantejats pel canvi de cicle migratori. La vinculació entre immigració i mercat de treball explica que, en aquests dos últims anys, hi hagi hagut un important descens dels fluxos d'entrada d'immigrants. El Reglament perfecciona els mecanismes de gestió previstos i posa el major èmfasi en la integració i l'enfortiment de la cohesió social.

El Ministeri de Treball i Immigració, a través de la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració, vol destacar que la reforma reglamentària enforteix els mecanismes de col·laboració amb els ajuntaments i les comunitats autònomes, alhora que proporciona rigor, transparència i objectivitat els procediments vinculats a l'estrangeria.

El nou Reglament consolida un model basat en la cultura de la regularitat i vinculat al mercat de treball, que afavoreix la integració social dels immigrants i la convivència.

TRÀMIT D'AUDIÈNCIA PÚBLICA

El text del nou Reglament comença avui el tràmit d'audiència pública. Abans de la seva aprovació, serà objecte de treball a la Mesa de Diàleg Social, i serà analitzat pel Fòrum per la Integració Social dels Immigrants, la Conferència Sectorial d'Immigració i la Comissió Laboral Tripartita d'Immigració entre d'altres. Posteriorment, seguirà els tràmits preceptius de consulta i informe fins a la seva aprovació definitiva pel Consell de Ministres.

La política d'immigració del Govern, una política integral i global, té com a pilars bàsics la regulació dels fluxos migratoris, vinculant-los a la realitat del mercat laboral, el reforçament de la lluita contra la immigració irregular, i l'enfortiment de les polítiques d'integració.

A finals del 2009, la reforma de la Llei Orgànica sobre els drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, impulsada pel Govern, va incorporar instruments més eficaços en la lluita contra la immigració clandestina i en la persecució del frau de llei i, alhora, va reconèixer i regular l'exercici dels drets fonamentals per als estrangers. La nova llei orgànica va incloure, per primera vegada, instruments essencials per al desenvolupament de la política d'integració i va suposar l'adaptació del nostre marc jurídic en matèria d'estrangeria a la nova realitat social i migratòria.

Els principis que guien la reforma del reglament són la consolidació d'un model basat en la regularitat i la vinculació al mercat de treball, la integració i la igualtat de drets i deures, i l'enfortiment de la col·laboració amb les administracions locals i autonòmiques, proporcionant major rigor, transparència i objectivitat en els procediments **amb l'objectiu d'enfortir la cohesió social.**

Circumstàncies i condicions per a l'arrelament familiar com a causa excepcional per optar al permís temporal de residència a l'Esborrany del nou Reglament d'Estrangeria

L'Esborrany del nou Reglament d'Estrangeria estableix que, per circumstàncies excepcionals d'arrelament familiar i complint determinats requisits, es pot autoritzar la residència temporal d'un ciutadà estranger que es trobi a Espanya en situació irregular.

En concret, la residència temporal es pot autoritzar si el sol·licitant és pare o mare d'un menor de nacionalitat espanyola, sempre que el menor estigui a càrrec de i convisqui amb el progenitor que sol·liciti l'autorització.

Els requisits per optar a la regularització per arrelament familiar, per tant, són:

- Ser pare o mare d'un menor espanyol (un menor de nacionalitat espanyola).
- I tenir el menor a càrrec.
- I convisure amb ell.

Les circumstàncies de l'arrelament familiar són excepcionals perquè el Dret fa poc probables els casos en què un menor tingui la nacionalitat espanyola no tenint el seu pare o la seva mare.

La nacionalitat espanyola no es té pel sol fet de néixer a Espanya. Es té la nacionalitat espanyola en néixer a Espanya únicament quan no es pugui rebre la nacionalitat dels pares (*). I això només passa quan els pares no tenen nacionalitat (apàtrides) o quan les regles d'atribució de la seva nacionalitat tenen com a requisit absolut el néixer al seu territori. Pocs països tenen aquesta regla.

No obstant això, quan sí que es donen aquests casos, diversos interessos i les normes que els protegeixen entren en conflicte. L'interès dels menors, que exigeix que es desenvolupin en l'àmbit familiar, amb els seus pares (interès recolzat per la Convenció sobre els Drets de la Infància i la Constitució). L'interès dels ciutadans espanyols, que tenen el

dret constitucional a entrar i sortir lliurement d'Espanya, i a triar lliurement la seva residència. L'interès de l'Estat, que ha de regular l'entrada i permanència d'estrangers al seu territori, i per això dicta normes que preveuen l'expulsió dels que les hagin vulnerat, sota determinades condicions.

Fins avui, la legislació espanyola no resolia aquest conflicte d'interessos. Ho han resolt els tribunals, i sempre ho han fet de la mateixa manera: considerant que es tracta d'una situació excepcional que ha de desembocar en una autorització de residència per als pares, en atenció al interès superior del menor, que preval.

Des de 2004, s'ha concedit la residència per aquesta via a 78 progenitors de menors de nacionalitat espanyola.